

חובה לקרוא ואם לא תקרא אז תתחרט

לפנינו מעשה ומרטיט ונורא המתרחש ממש בימים אלו, וגורם להתעוררות רבה ברחבי הארץ והעולם כולו, אותו מספר ר' חזקיהו יוסף פלמן, בנו של הגאון הצדיק המפורסם ר' בן ציון פלמן זצ"ל, שנפטר בשנים האחרונות. "שמי חזקיהו יוסף פלמן, והנני אברך הנשוי עם כמה ילדים, הלומד בעיר 'בית שמש'", מתחיל ר' יוסף את סיפורו. "עד לפני חודשיים וקצת - חיי התנהלו למישרין ב"ה: התחתנתי וזכינו לכמה ילדים מתוקים, כשאני ממשיך ללמוד בכולל בשמחה ובנחת. אלא שאז, ברגע אחד חיי השתנו מהקצה לקצה. זה התחיל לפני חודשיים וחצי - בעיצומו של חודש חשוון התש"פ.

עליתי לישון את שינת הלילה, ולפתע אני חולם חלום מוזר ויוצא דופן. שלא תבינו לא נכון, אינני אדם של חלומות, ואיני מתייחס אליהם יותר מידי, אלא שהפעם הבנתי שזה משהו שונה. באמצע החלום אני שומע קול חזק שקורא לי. לא ראיתי דמות או מראה מסוים, אלא רק שמעתי קול חזק שמדבר ישירות אלי. הקול היה ברור וחזק ואמר במילים הללו: "יוסי, יוסי - כל אחד נשלח לעולם עם תפקיד ושליחות. התיקון שלך בעולם זה לחזק את הנושא של דיבורים בתפילה וקריאת התורה. תעורר כמה חמור לדבר דברי חול בבית הכנסת בזמן התפילות וקריאת התורה, שבשמיים מקפידים על כך מאוד", אמר הקול ונעלם.

התעוררתי בבוקר כשאני זוכר את החלום היטיב, אך לא התייחסתי אליו כלל, "חלומות שווא ידברו", ביטלתי את החלום במחי יד, והמשכתי בסדר יומי העמוס. שבוע לאחר מכן, ראיתי בבית הכנסת את העלון הנפלא 'איש לרעהו' שם הובא סיפור שאירע לאחרונה. קראתי את הסיפור וליבי החל לפעום בחוזקה. היה זה סיפור על יהודי שחלם חלום בדיוק כמו שחלמתי לפני כשבוע. הוא עלה על יצועו, ובחלומו הוא שומע קול המבקש ממנו לעורר ולחזק את הרבים שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה. גם אותו יהודי לא התייחס לחלום ברצינות וטען כי זה עוד חלום מוזר כפי שהוא רגיל לחלום. אלא שלאחר תקופה קצרה, הלך אותו יהודי לבדיקות שם הודיעו לו כי הוא חלה במחלה הנוראה ל"ע. אותו יהודי הזדעזע מהבשורה הקשה, אלא שלפתע נזכר הוא בחלום ששמע, בו מבקשים ממנו בשם פמליא של מעלה שיחזק את חומרת האיסור לדבר בזמן קריאת התורה והתפילה, וכי זה השליחות שלו.

הוא הרגיש כי זה מסר משמיים, שאם אינו ממלא את שליחותו, הרי שעליו להשיב את נשמתו, ומיד הוא תפס את עצמו והחל להתקשר ולהודיע לכל קרוביו וחבריו, וביקש מהם לקבל על עצמם שלא לדבר בזמן התפילות בבית הכנסת, כדי שזכות החיזוק תהיה לרפואתו השלימה.

המכרים והחברים נדהמו לשמוע על כך שנתקף במחלה והתחייבו לקבל על עצמם קבלה זו. תוך ימים בודדים הוא החתים 770 איש שהתרגשו מדבריו, והחליטו לקבל על עצמם שלא לדבר בבית הכנסת כרפואה למחלתו. לאחר כחודש - חודשיים הוא הבריא מהמחלה לגמרי!.

ממשיך ר' יוסף לספר: "את הסיפור המדהים הזה קראתי בעלון 'איש לרעהו', כשתוך כדי נזכר בחלום הדומה שחלמתי לפני שבוע בו מבקשים ממני לחזק את נושא הדיבורים בבית הכנסת. נלחצתי לרגע, אך מיד הרגעתי את עצמי כי אצלי בוודאי היה זה חלום שווא, ואין לי מה להתרגש ממנו כלל, והמשכתי בחיי כרגיל. לאחר כחודש וחצי, ממש בתחילתו של חג החנוכה, אני עולה על יצועי וחולם שוב חלום מוזר. בחלום אני רואה את אבי מורי הצדיק רבי בן ציון פלמן זצ"ל עומד בהקיץ לנגד עיני, ואומר לי: "יוסי, יוסי למה אינך מבין את המסר ששולחים לך מהשמיים. מבקשים ממך לחזק את האיסור הנורא לדבר בבית הכנסת כשעת התפילה וקריאת התורה, ואני מבקש ממך שתדאג כמה שאתה יכול שיפסיקו לדבר בבית הכנסת בעת התפילה".

התעוררתי מיד מהחלום עם זיעה קרה ובבהלה עצומה. שתיתי מים ונרגעתי, אך לאחר דקות ספורות אמרתי לעצמי: "יוסף מה קורה לך?... וכי אינך מכיר את דברי חז"ל כי דרכו של חלום להיות חוזר ונשנה. ברור שבגלל שהמשכתי לחשוב על החלום במשך היממה, חזר אלי שוב החלום שהרי 'אין מראין לו לאדם בחלום אלא מהרהורי ליבו', אך אין לי באמת מה להתרגש ממנו כלל", נרגעתי וחזרתי לישון. אלא, שמאותו בוקר התחלתי להרגיש לא טוב. היו לי כל מיני תופעות מוזרות והרגשות יוצאות דופן, ולאחר שבועיים שהן לא פסקו, החלטתי ללכת לבדיקות.

בסיום הבדיקות קורא לי רופא בית החולים ומבשר לי את הבשורה המרה: 'גילינו אצלך את המחלה הנוראה'. עד היום אני המום מהרגע ששמעתי זאת מהרופא לפני כמה שבועות. אני כותב לכם את הסיפור ממיטת חולי, כשאני סמוך ובטוח כעת שהחלום היה אמת לחלוטין. שהרי לא לחינם שב אלי אבא שלי הצדיק ואמר לי בתחנונים כי זה לא צחוק, החלום אמיתי, ודורשים ממני לחזק את הדיבורים בתפילה ובקריאת התורה. אני בטוח שזה העונש שלי, בדיוק כמו בסיפור שקראתי לפני כחודש על אדם אחר שחלם חלום זהה בדיוק כמוני, לא התייחס לחלום, נתקף במחלה ואחר שחיזק את הרבים הוא הבריא לחלוטין.

על כן, גם אני פונה אליכם, יהודים יקרים בכל אתר ואתר, אנא מכם, היזהרו בכבוד בית ה' ובכבוד התפילה, ואל תדברו בשעת התפילה ובשעה שקוראים בתורה. אנא, עשו זאת לרפואתי השלימה.

ואצטט בפניכם דברים שאמר מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל וזה לשונו: "התפשטות המחלה הנוראה המפילה חללים רבים, נגרמת משום שאנשים מזלזלים בקדושת בית הכנסת ומדברים דברים בטלים בשעת התפילה. וזוהי הסיבה שהתפילות אינם מתקבלות לפני כסא הכבוד - מאחר שמדברים באמצע התפילה". והוסיף, "כי אם המתפללים יפסיקו לדבר בשעת התפילה - המחלה תיעצר".

מסיים האברך היקר מבית שמש, ששמו לתפילה - רבי יוסף חזקיהו (פלמן) בן שרה פייגא, שתעבירו את הסיפור שלי לכל מי שאתם רק מכירים, ותקבלו על עצמכם להשתדל שלא לדבר בתפילה ובקריאת התורה בדברים בטלים במשך 40 יום, וזכות החיזוק שיווצר, ירחם המרחם וישלח לי רפואה מן השמים בתושח"י. המצפה לישועות ה' וכותב בדמעות, חזקיהו יוסף בן שרה פייגא המתייסר נורא".

הסיפור המרטיט הזה, של אברך המתייסר אף ברגעים אלו של קריאת העלון פורסת את כנפיה במקומות רבים בארץ ובעולם,

ואם גם אנו נחמול על היהודי היקר הזה, אב לכמה ילדים רכים ונשתדל לפחות בשבילנו(אם לא בשביל נשמתנו) שלא לדבר במשך 40 יום הקרובים בתפילה ובקריאת התורה. ואם מישהו בא לדבר איתנו, לא נתבייש, ונסמן לו ביד שנדבר איתו בסוף התפילה. אז בעזרת ה', נזכה להביא מאמר נוסף, מאמר המשך המבשר כי בזכות חיזוק הרבים היה נס גלוי ואף ר' יוסף חזקיהו שלנו הבריא לחלוטין. אמין!

כתב השו"ע (או"ח קכ"ד) על חומרת איסור שיחה בשעת חזרת הש"ץ: "לא ישיח שיחת חולין בשעה שש"ץ חוזר התפילה ואם שח הוא חוטא וגדול עונו מנשוא וגוערין בו".

והמשנה ברורה במקום כתב: "כתב באליה רבה בשם ה'כלבו': אוי לאנשים שמשיחים בעת התפלה כי ראינו כמה בתי הכנסת שנחרבו בשביל עוון זה". וכבר כתב החיד"א הקדוש כי מוטב לאדם שיתפלל יחידי ולא יתפלל בבית כנסת שמדברים בו דברים בטלים בשעה התפילה (וכמובן שעדיף ללכת לבית כנסת אחר שלא מדברים בו). בגבעת שמואל ישנו בית כנסת מיוחד במינו שהוקם כבית כנסת מיוחד שלא מדברים בו דברים בטלים, וכי ישנם עדויות שההרגשה בו שונה, ואף זוכים שהתפילות בו מתקבלות.

ה'חיות יאיר' זצ"ל כותב בספרו 'מקור חיים': "בעבר נהגו לרשום על קירות בית הכנסת "שתיקה יפה בשעת התפילה", אך במשך השנים כתבו משפט זה בר"ת: "שיב"ה", ולפי עניות דעתי אין איש שם על לב להתבונן על הראשי תיבות, ויותר טוב לכותבן במילואן על הקירות". זועק ה'חיות יאיר' זצ"ל כי השמירה בדיבור בבית הכנסת מביא לאדם אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים!.